

gets Indstilling i saa Henseende er ganske i Analogie med dem, som vi tidligere have fremsat for Thinget, og som vi ikke have kunnet antage, at dette havde Noget imod. Endelig er der endnu et Punkt, nemlig den sidste Deel af Nr. 20, om Depoter for Reserve- og Forstærkningsbataillonerne. Da de Udgifter, som her omtales, ikke kunne siges at være strengt indbefattede under dem, som Armeeorganisationen af 1842 hjemler Ret til, saa har Udvalget antaget, at det vilde være rettest, indtil videre at overføre Udgifterne til disse Depoter paa de extraordinaire Udgifter, men man har derhos ikke troet at burde gjøre nogen Indvending imod selve de Summer, som af den ærede Krigsminister ere begjærede.

Krigsministeren: De af Finantscomiteen foreslaaede Reductioner i Udgifterne til Ingenieurcorpset, Artilleribrigaden, Cavalieriet og Infanteriet dreie sig, saaledes som den ærede Ordfører har sagt, om to Punkter, nemlig at Udgifterne til Recrutter i det tilkommende Aar og Udgifterne til Frisfolkens Indkaldelse i den jadvanlige Exerceertid skulle bortfalde, da de ikke ville finde Sted. Finantscomiteens Skjøn er, som det forekommer mig, aldeles ikke baseret paa nogen fyldestgjørende Grund. Om det vil være nødvendigt at vaabenøve Recrutter i 1851 eller at indkalde Frisfolk til Dvelse, maa jo for en stor Deel beroe paa de politiske Conjuncturer, som kunne indtræde i Løbet af Aaret 1851, ja! hvad man endogsaa kan forudsætte som muligt i Aaret 1852. Om det vil vise sig nødvendigt, tilraadeligt eller utilraadeligt allerede i 1851, ligesom man har gjort i 1850, at anticipere Recrut-Udskrivningen for et kommende Aar, kan ligeledes afhænge af de politiske Conjuncturer, og om man troer i Løbet af 1851 at burde indkalde Frisfolkene og sammendrage en større Troppestykke for derfra lettere at kunne gaae over til en Krigsfod, alt dette ligger udenfor Finantscomiteens Omdømme; den kan ikke forudsee det i nærværende Dieblit; det er altsaa baseret paa et Skjøn. Udgifterne til Recrutters Dvelse og til en Exerceertids Afholdelse ere derhos af de planmæssige, som findes optagne paa alle tidligere Aars Budgetter. — De bør derfor formeentlig ligeledes optages paa det her omhandlede Bud-

get med deres Sum; komme de til Anvendelse, saa har man Pengene paa rede Haand, og bliver der ingen Brug for samme, saa bespares de for Finantskassen. — Det forholder sig med dem ligesom med en tilfældig Vacance i en eller anden Post. — Gagen til denne opføres desuagtet paa Budgettet og stilles til Ministeriets Disposition. Vedbliver Vacancen og Pladsen forbliver ubesat, saa er Udgiften besparet — her handles altsaa ikke om nogen virkelig Besparelse — for Statskassen, men om hvorvidt en Sum, som hører til den planmæssige, paa Grund af en mulig eller tilfældig Omstændighed skal udelades eller ikke. Af disse Grunde maa jeg modsætte mig, at de her omhandlede Poster udelades af Bevilgingen og andrage paa, at de optages med de af Ministeriet forlangte Summer, dog med Undtagelse af de 23,250 Rbd., som ere forlangte til de 15 Depotcompagnier for Reserve- og Forstærkningsbataillonerne, hvilke kunne overføres paa de extraordinaire Udgifter. De andre Udgifter, som ere ordinaire, maae derimod opføres usforandrede paa Budgettet.

Hvad Overtoimesterembedet angaaer, kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt med Hensyn til lignende Poster saasom Chefen for Generalstaben samt Chefen for Højskolen og Landcadetcorpset, hvorfor jeg ikke skal trætte den ærede Forsamling med Gjenta-gelser.

Schæring: Det er maafee en noget trættende Sag, stadig at komme tilbage til det samme Thema, og dog er det nødvendig; thi jeg tror atter at have opdaget en ikke uvæsentlig Misforstaaelse mellem Udvalget og den ærede Minister. Ministeren synes nemlig slet ikke at lægge nogen Vægt paa, at Summerne staae satte til hans Raadighed, uagtet der ingen Udfigt er til, at de ville blive brugte, thi, siger han, naar de saa i Aarets Løb ikke blive brugte, ere de sparede; men den ærede Minister maa lægge Mærke til, at for enhver Sum, der opføres her paa Overflaget blandt Udgiftssummerne, skal der ogsaa skaffes Finantsministeren Resourser, Hjælpekilder, og da disse Hjælpekilders Anskaffelse enten forøger Skattebyrden paa Undersaatterne eller tvinger til extraordinaire Forholdsregler for at skaffe Pengene tilveie, saa